

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกกลายเป็นนายของโลกที่ไม่จำกัด เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรของทั้งโลกด้วยพลังของโยคะ
- คำถาม:** ด้วยบ่วงของละครใดที่พ่อก็ถูกผูกเอาไว้ด้วยเช่นกัน?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: พ่อต้องมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกๆ พ่อถูกผูกด้วยบ่วงนี้ ด้ายที่พันกันยุ่งเหยิงไม่สามารถคลายออกได้จนกระทั่งพ่อจะมา พ่อไม่ได้มาเพื่อให้พรหรือความเมตตาต่อลูก พ่อไม่ได้ทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์
- เพลง:** ได้พบท่านแล้ว ฉันได้พบทุกสิ่ง

โอมซานติ เมื่อลูกๆ ได้ยินคำร้องของเพลง ลูกควรชนลูกเพราะลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ไม่ว่านักปราชญ์ บัณฑิต และกูรูมากมายที่มีในโลก ไม่มีมนุษย์เหล่านั้นที่รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาทุก 5000 ปี เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกๆ พูดว่า: ไม่ว่าฉันเป็นอะไร ฉันเป็นเช่นไร ฉันเป็นของท่าน พ่อเช่นกันพูดว่า: ไม่ว่าลูกเป็นอะไร ลูกเป็นเช่นไร ลูกคือลูกของพ่อ ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนเรียกหาท่าน พ่ออธิบาย: มีเงาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจากราวัน ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถเข้าใจว่าเหตุใดเขาถึงไม่มีประสบการณ์กับความสุขจากผู้เดียวที่เขาเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาได้ลืมแล้ว เพียงบาบานั้นเท่านั้นที่ให้มรดกนั้นแก่เขา พ่อเองอธิบาย: ไม่มีใครสามารถเข้าใจเรื่องที่ย่างเช่นนั้น! พ่ออธิบายว่าท่านคือผู้เดียวกันกับที่ทั้งโลกเรียกหา พวกเขารักหา “โอ้ คุณา โอ้ราม!” และขณะที่เรียกหาในวิธีนี้ พวกเขาก็จากร่างของเขาไป นั่นเป็นเช่นนั้นเดียวกันกับที่พ่อกำลังสอนลูกอยู่ สติปัญญาของลูกเวลานี้ไปที่นั่น บาบามาเช่นที่ท่านได้มาเมื่อวงจรที่แล้วอย่างแน่นอน บาบามาทุกวงจร มาชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาจากจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพลงร้องว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งหมด ลูกๆ เวลานี้กำลังนั่งเบื้องหน้าท่าน ลูกคือลูกที่แสนหวานผู้เป็นที่รักที่สุด สิ่งนี้กล่าวถึงผู้คนของบาร์ต พ่อใช้ชาติเกิดในบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อถือกำเนิดในบาร์ตและดังนั้นพวกเขาอย่างแน่นอนรักมากที่สุด ทุกคนจดจำพ่อ ไม่ว่าใครจะเป็นของศาสนาไหนก็ตาม เขาจดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาบาอธิบายว่าบาร์ตคือดินแดนเก่าแก่โบราณ ดังนั้นพวกเขาถามว่า: ใครพูดว่าเพียงบาร์ตเท่านั้นที่เคยคงอยู่มาก่อน? พวกเขาได้ยินสิ่งต่างๆ มากมาย บางคนพูดสิ่งหนึ่งและอีกคนหนึ่งพูดอีกสิ่งหนึ่ง บางคนพูดว่า: ใครพูดว่าชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด ร้องเพลงกิตะ? กฤษณะก็เช่นกันคือดวงวิญญาณสูงสุดและร้องเพลงกิตะด้วย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งและเกมทั้งหมดเป็นของท่าน เหล่านี้ทั้งหมดคือรูปของพระเจ้า พระเจ้านำรูปมาใช้มากมายเพื่อแสดงกิจกรรมที่สูงส่งของท่าน พระเจ้าทำอะไรก็ได้ในสิ่งที่ท่านต้องการ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่ามายามีพลังอย่างไร! วันนี้พวกเขาพูดว่า: บาบา ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกอย่างแน่นอนและกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา พรุ่งนี้พวกเขาจะไม่อยู่ที่นี้ ลูกรู้ว่ามากมายที่หยาซาดบาบาและก็จากไป พวกเขาเคยขับรถไปรอบๆ ให้มา มา วันนี้พวกเขาไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไปแล้ว แม้กระทั่งลูกที่ดีเช่นนั้นได้เข้ามาเป็นมิตรกับมายาและก็ตกลงมามากเช่นนั้นขนาดที่ว่าเขาตกลงไปสู่ส่วนกันสุด ผู้ที่เข้าใจในวงจรที่แล้วจะเข้าใจอีกครั้ง ดูซิว่ามีอะไรในโลกทุกวันนี้! ดูว่าลูกๆ กำลังจะกลายเป็นอะไร ลูกได้ยินเพลง ที่กล่าวว่า: เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกเช่นนั้นที่เราจะกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่มีสิ่งใดที่จำกัดที่นั่น ขณะที่ที่นี้มีจำกัดในทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่า: ถ้าเครื่องบินของคุณเข้ามาในน่านฟ้าของเรา เราจะยิงเครื่องบินให้ตกลงมา ไม่มีสิ่งใดที่จำกัดที่นั่น เพลงนี้ได้ร้องแต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของเพลง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังถูกทำให้กลายเป็นนายของโลกอย่างแท้จริงอีกครั้งหนึ่งด้วยบาบา ลูกได้วนไปในวงจร 84 ชาติมาหลายครั้ง ลูกมีประสบการณ์กับความทุกข์เพียงแค่ว่าเวลานั้นแต่ลูกมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมาก และเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: พ่อให้ความสุขที่ไม่จำกัดแก่ลูก เวลานี้อย่าได้กลับมาพ่ายแพ้ต่อมายา! พ่อมีลูกมากมาย ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมีค่ามากเท่ากัน เมื่อใครมีลูกห้าหรือเจ็ดคนและหนึ่งหรือสองคนของพวกเขาไม่มีค่า พวกเขาจะทำให้หัวเสีย พวกเขาจะใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายเป็นแสนหรือล้านรูป พ่อจะต้องเป็นดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่บุตรชายจะไม่มีอะไรเลยในบัญชีของเขา (ไม่มีสัสดางค์) บาบาได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้นมากมาย ลูกๆ รู้ว่าผู้คนทั้งหมดในโลกคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: บาร์ตนี่คือสถานที่เกิดของพ่อ ทุกคนให้คุณค่ากับประเทศของตนเอง ถ้าหากพวกเขาจากร่างของเขาในประเทศอื่น พวกเขาจะถูกนำกลับประเทศของตนเอง พ่อมาในบาร์ต ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดกับลูกผู้คนของบาร์ตอีกครั้งหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพเป็นนายของโลกอีกครั้งหนึ่ง

ลูกเคยเป็นนายเหล่านั้น ดูซิว่าสภาพของลูกเวลานี้เป็นเช่นไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! สิ่งนี้กลายเป็นสภาพของลูกขณะที่ใช้ 84 ชาติ ละครต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งนี้เรียกว่าการเล่นของชัยชนะและพ่ายแพ้ นี่คือการเล่นเกี่ยวกับบารัตและลูกมีบทบาทของลูกในนั้น ลูกบราห์มินมีบทบาทที่สูงที่สุดสูงเหนือสิ่งใดในละคร ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกมีประสบการณ์ความสุขอย่างมาก ไม่มีใครอื่นสามารถมีประสบการณ์กับความสุขมากเท่ากับลูก มีชื่อมากมายของสวรรค์ นี่คือนรก ความสุขที่นี้เหมือนกับมุลกา วันนี้พวกเขาเป็นมหาเศรษฐีแต่ลูกไม่รู้่ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรในชาติต่อไป นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ยุคทองคือโลกของดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดังนั้นลูกไม่ควรทำบาปใดๆ จงตรงไปตรงมาอย่างมากกับบาบาอยู่เสมอ พ่อพูดว่า: จากยุคทองแดงเรื่อยมา ดรามราชอยู่กับพ่อเสมอ ดรามราชไม่ได้อยู่กับพ่อในยุคทองและยุคเงิน ลูกเคยให้ทานและทำบุญในนามของพ่อจากยุคทองแดงเรื่อยมา พวกเขาพูดถึงการออฟเฟอร์ในนามของพระเจ้า ด้วยการใส่ชื่อของศรีกฤษณะเข้าไปในกิตะ พวกเขาได้บันทึกลงไปว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่กฤษณะ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลตอบแทน เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งที่ผิดที่พูดว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่กฤษณะ เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่พูดว่าลูกออฟเฟอร์แก่พระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่จะได้มาด้วยการพูดว่าพวกเขาออฟเฟอร์แก่ศรีคเณศ แต่กระนั้นก็ตามพ่อก็ได้ให้ผลตอบแทนบางสิ่งแก่ทุกคนของการทำความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ไม่มีใครรู้จักพ่อ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังอุทิศทุกสิ่งแก่ชีพบาบา บาบาเช่นกันพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้า ผู้ที่ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ ในอาณาจักรของราวันให้แก่ดวงวิญญาณบาปเท่านั้น องค์กัลดลงมาเรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาได้รับบางสิ่งนั่นคือเพียงระยะเวลาชั่วคราว เวลานี้ลูกกำลังได้รับเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นั้นลูกเรียกว่าอาณาจักรของราม ลูกไม่สามารถพูดว่านั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า นั่นคืออาณาจักรของเทพ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกเวลานี้หายไป เวลานี้กำลังก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านถูกเรียกว่าบาบาที่แท้จริง ท่านกำลังให้ความรู้ที่แท้จริงของตัวท่านเองและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก บาบา กำลังบอกลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก รายได้ยิ่งใหญ่มา! ลูกกำลังกลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้แสดงให้เห็นจักรของความรู้ อันที่จริงแล้วนั่นคือวงจรของความรู้ แต่ความรู้ี้และแล้วก็หายไป นี่คือรูปภาพหลักของลูก ข้างหนึ่งคือตรีมูรติและอีกข้างหนึ่งคือภาพของต้นไม้และวงจร บาบาได้อธิบาย: พวกเขาบันทึกว่าช่วงระยะเวลาของวงจรคือแสนปี ทุกสิ่งยุ่งเหยิงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถคลายความยุ่งเหยิงได้ พ่อเองมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก ท่านพูดว่า: ตามละครพ่อต้องมา พ่อถูกผูกด้วยละคร เป็นไปไม่ได้สำหรับพ่อที่จะไม่มา ไม่ใช่ว่าพ่อมาและมาทำให้ผู้ที่ตายไปแล้วกลับฟื้นคืนชีพหรือที่พ่อมาปลดปล่อยบางคนจากความเจ็บป่วยของเขาหรือเธอ ลูก ๆ มากมายพูดว่า: บาบา มีความเมตตากับฉัน! อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความเมตตา ฯลฯ ที่นี้ ลูกไม่ได้เรียกพ่อให้มา และให้พรแก่ลูก ที่ลูกนั้นจะไม่ประสบกับความสุขเสีย ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชะระล่างให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้จัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข มาเถิด! แม้กระทั่งหมอกก็เป็นผู้จัดความเจ็บปวดออกไปจากร่างกาย ด้วยเหตุนี้พ่อจึงมาหรือ? ลูกพูดว่า: ทำให้เราไปเป็นนายของโลกใหม่ของสวรรค์และให้ความสงบแก่เรา! ลูกไม่พูดว่า: มาและปลดปล่อยฉันจากโรคภัย! ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบหรือการหลุดพ้นตลอดกาล พวกเขาต้องเล่นบทบาทของเขา ผู้ที่มาภายหลังได้รับความสงบอย่างมาก! แม้กระทั่งเวลานี้ดวงวิญญาณก็เฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ พวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบตลอดช่วงระยะเวลาเวลานั้นทั้งหมด ตามละคร ผู้ที่มีสิ่งนั้นในบทบาทของพวกเขาจะมา ไม่มีบทบาทของใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้ บาบาอธิบาย: มีดวงวิญญาณมากมายที่ยังอยู่ในดินแดนแห่งความสงบผู้ซึ่งลงมาในเวลาสุดท้าย ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายก็จะมาในเวลาสุดท้าย ต้นไม้ที่ลูกทำขึ้นมา ลูกต้องอธิบายภาพทั้งหมด ฯลฯ ที่ได้สร้างขึ้น มาภาพมากมายจะถูกทำขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ เช่นเดียวกับที่เขาได้ทำเมื่อวงจรที่แล้วอย่างถูกต้องแม่นยำ รายละเอียดของ 84 ชาติอยู่ในภาพต้นไม้ ละครอยู่ในภาพวงจรด้วยเช่นกัน ภาพบันไดเวลานี้ได้สร้างขึ้นมาแล้ว มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย รวากับว่าพวกเขาเป็นคนโง่งอย่างสมบูรณ์ (บุดดู) เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบกำลังสอนลูกผ่านร่างนี้ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้ที่กลายเป็นนายของโลกอันดับแรก ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นบราห์มินด้วยบราห์มาอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ พ่อพูดว่า: ผู้นี้เองเคยกราบไหว่นารายณ์ เขาจะศึกษากิตะแม้กระทั่งขณะที่เดินทางโดยรถไฟ ผู้คนคิดว่าเขาเป็นดวงวิญญาณที่เคร่งศาสนาที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้เขาลืมสิ่งเหล่านั้นหมด แต่อย่างไรก็ตามเขาก็ได้ศึกษากิตะ ฯลฯ บาบาพูดว่า: พ่อรู้ทุกสิ่ง เพียงแค่คิดว่าใครที่กำลังนั่งอยู่ข้างหน้าลูก! ด้วยท่านที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นแล้วเหตุใดลูกจึงลืมท่านช้าแล้วช้าเล่า? พ่อพูดว่า: พ่อให้เวลาว่างแก่ลูก 16 ชั่วโมงต่อวัน แต่สำหรับเวลาที่เหลือลูกต้องทำงานรับใช้ เมื่อลูกรับใช้ตนเองนั้นหมายถึงลูกกำลังรับใช้โลก เพียรพยายามเช่นนั้นขณะที่กำลังทำการม ลูกจดจำพ่อน้อยแปดชั่วโมง เวลานี้ลูกไม่สามารถจดจำพ่อเป็นเวลาแม้กระทั่งแปดชั่วโมงตลอดทั้งวัน เมื่อลูกมีสภาพนั้นก็จะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างมาก อย่าคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างมาก บางคนให้คำบรรยายขึ้นหนึ่งอย่างดีมาก แต่พวกเขาไม่มีโยคะเลย การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำ

ระลึกถึงคือสิ่งหลัก พ่อพูดว่า: มีภาระของบาปที่ใหญ่โตบนศีรษะของลูก ดังนั้นตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ! บรรยากาศชั้นหนึ่งระหว่างตีสองถึงตีห้า ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณกลับมาจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและนี่เรียกว่าการนอนหลับ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำพ่อให้มากเท่าที่เป็นไปได้ พ่อเวลานี้พูดว่า: มานมานะบาฟ! นี่คือนันทราสำหรับสภาพของการไต่เต้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต.

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตรงไปตรงมาและซื่อสัตย์กับพ่อ ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์และดังนั้นลูกต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน จงกลับมามีค่า!

2. ขณะที่กำลังทำทุกสิ่ง มีการจดจำระลึกถึงอย่างต่ำแปดชั่วโมงอย่างแน่นอน การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ภาระบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความพยายามที่สูงส่งผู้ที่ใช้คำว่า "ความพยายาม" อย่างถูกต้องและก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง

บางครั้งคำว่า “ความพยายาม” กลายเป็นเหตุผลที่ดีเมื่อลูกฟ่ายแพ้หรือล้มเหลว เมื่อมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ลูกพูดว่า: “ฉันยังคงเป็นผู้เพียรพยายาม” อย่างไรก็ตาม ผู้เพียรพยายามที่ถูกต้องแม่นยำไม่สามารถฟ่ายแพ้เพราะความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ความพยายาม” คือการก้าวไปพร้อมๆ กับการพิจารณาว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้ทำความพยายามคือผู้ที่อยู่ในสภาพของการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่ยังคงเดินหน้าไปพร้อมๆ กับการรักษาเป้าหมายและจุดหมายปลายทางไว้เบื้องหน้าพวกเขาเสมอ พวกเขาไม่เคยหยุดหรือละทิ้งความกล้าหาญหรือความกระตือรือร้นของพวกเขา

คติพจน์: รักษาสำนึกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ สำนึกนี้ช่วยให้ลูกตระหนักถึงการเป็นนาย

***** โอม ขานติ *****